

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie: 1-2. - 1926

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. X. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614554224.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Fra det gamle, nu desværre nedbrudte Hus paa Storgaden udsendte Hauch i sin Sorøtid en Række Værker. Først udgaves i »*Dramatiske Værker I-III*« de paa Udenlandsrejsen forfattede tragiske Skuespil. De fik ingen blid Modtagelse. Det var den heibergske Skoles Glansperiode: Vaudevillerne med den lette, fikse Form, der (ofte svarende dertil) dækkede over et temmelig tyndt Indhold, blev foretrukket fremfor Hauchs tunge, af personlig Kamp mellem Form og Stof opstaaede Tragedier, og Kritikerne styrtede sig over ham, deriblandt naturligvis ogsaa den mavesure Stilretter Chr. Molbech. At Hauchs Dramaer ikke er Mesterværker uden Plet og Lyde, er let at se, og Hauch har da ogsaa i sine senere dramatiske Værker taget Hensyn til Kritikken og lært af den, men opmuntrende for hans digteriske Fremtid var det ikke. Hertil kom, at Hauch som Oehlenschläger-Ildtilbeder selv kom ind i en litterær Strid, dengang Heiberg begyndte sin kritiske Gennemgang af Oehlenschlägers Digtning og Personlighed. Hauch, der allerede som ung Student havde brudt en Lanse for Oehlenschläger som Medlem af »Tylvten«, traadte frem paa ny i Aaret 1830 og kom i sin satiriske Komædie »*Den babyloniske Taarnbygning i Mignature*« (Retskrivningen var ikke altid Hauchs stærke Side) til det Resultat, at »Vaudevillimesteren« (Heiberg) nærmest var »en talentfuld Gadedreng«, hvad der affødte en større Polemik med Heiberg; denne blev flankeret af Hertz i »Genganger-Breve«, den fikse, i Baggesens lette Form skrevne Række Rimbrev, hvoraf to er direkte rettede mod Hauch. Han kunde naturligvis ikke i Lethed og Elegance tage det op med sine to Modstandere, men som den kæmpende Natur, han var, opgav han ikke Digtningen, for sit Digterkald troede han paa; han begyndte, efter et Par ringere Dramaer, et Arbejde i en anden Digtart: *Romanen*.